

Com la rosa ponderada,
com l'afany, com l'or del pensament,
com el vent, com un estel fulgent.

Així complau perquè s'escau
ser cant d'albada;
sempre el rosa atrau la ment
i la mirada,
com per art d'encantament,
fervent.

És talment una penyora,
un motiu d'abrandament,
que vetllem perquè ens honora
com a signe permanent.

Un intens perfum,
un mirar novell,
un esclat de llum,
un cant d'ocell.

Un intens perfum,
un mirar novell,
un esclat de llum,
un cant d'ocell,
cant molt bell.

És un cant que té sentit
perquè es va fent,
tant de dia com de nit,
manyagament.

És un cant enyoradís,
també planer,
que ens atança al paradís,
lleuger.

Cant de flor certer,
ves qui sap què té
quan en un recer...
Rosa vera del sagrat Roser.